

খোতবা জুমা

আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ভালপোৱাৰ ঈমান উদ্দীপক
ঘটনাসমূহৰ বৰ্ণনা

ছৈয়দিনা হজৰত আমিৰুল মোমিনিন খলিফাতুল মছীহ আল-খামিছ (আইঃ)য়ে ১৬
জানুৱাৰী ২০২৬ চনত মহজিদ মোবাবক ইছলামাবাদ ইউ.কেত প্ৰদান কৰা জুমাৰ
খোতবাৰ সাৰাংশ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ
الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

তাছাছদ তাউজ আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে, মই বিগত
এটা খোতবাত আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ জীৱনীৰ আলোকত, তেখেত (ছাঃ)ৰ আল্লাহৰ সৈতে ভালপোৱাৰ
বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিছিলোঁ, এই সন্দৰ্ভত আজি মই বিস্তাৰিতভাৱে কিছু বৰ্ণনা কৰিম।

যৌৱন আৰু নবুয়তৰ দাবীৰ আগতে তেখেত (ছাঃ)ৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ভালপোৱা ইমানে গভীৰ
আছিল যে তেখেত (ছাঃ)য়ে গুহাৰ ভিতৰত গোপনভাৱে খোদাৰ প্ৰেমত মগ্ন থাকিছিল। এই প্ৰেমৰ
কথা উল্লেখ কৰি হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)য়ে কৈছে... আচল কথা হ'ল, যেতিয়া আল্লাহ তা'লাৰ
সৈতে ভালপোৱা গভীৰ হয়, আৰু আবেগ সৃষ্টি হয়, তেতিয়া জগত আৰু জগতবাসীৰ প্ৰতি এক
ধৰণৰ ঘৃণা আৰু অপছন্দনীয়তা সৃষ্টি হয়। অসংগত আৰু অকলশৰীয়া থকাটো পছন্দ কৰে। আঁহজৰত
(ছাঃ)ৰ একেই অৱস্থা আছিল। আল্লাহ তা'লাৰ প্ৰেমত তেখেত (ছাঃ)য়ে ইমানেই বিলীন হৈ গৈছিল
যে তেখেত (ছাঃ)য়ে এই নিসংগত আৰু অকলশৰীয়া থকাতেই সোৱাদ আৰু আনন্দ লাভ কৰিছিল।
এনেকুৱা ঠাইত য'ত আৰাম আৰু সুবিধাৰ কোনো সা-সামগ্ৰী নাছিল, তাতে যোৱাটোও ভয় লাগিছিল,
তাতেই তেখেত (ছাঃ)য়ে বহু ৰাতি অকলেই কটাইছিল। ইয়াৰ পৰা জনা যায় যে তেখেত (ছাঃ)
কিমান বীৰ আৰু সাহসী আছিল। খোদা তা'লাৰ সৈতে সম্পৰ্ক যেতিয়া গভীৰ হয়, তেতিয়া বীৰত্ব
সৃষ্টি হয়। সেই কাৰণে মোমিন কেতিয়াও কাপুৰুষতা নেদেখুৱায়। জগতপ্ৰেমীসকল কাপুৰুষ হয়।

তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰকৃত বীৰুত্ব নাথাকে।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে হীৰা নামৰ গুহাত তেখেত (ছাঃ)ৰ আল্লাহৰ প্ৰতি প্ৰেমৰ কথা হজৰত আয়শা (ৰাঃ)ৰ পৰা বৰ্ণিত এটা হাদীছ বিস্তৃতভাৱে উল্লেখ কৰে।

হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)য়ে কৈছে যে আল্লাহ তা'লাই নিজৰ ফজল চেষ্টা-প্ৰচেষ্টাৰ মাজত সীমাবদ্ধ কৰি ৰাখিছে। লগতে চাহাবাসকলৰ আচৰণ আমাৰ বাবে এক উত্তম আদৰ্শ। চাহাবা সকলৰ জীৱনীৰ ওপৰত চিন্তা কৰি চাওক। তেওঁলোকে কেৱল সাধাৰণ নামাজ আদায় কৰি মৰ্যাদা লাভ কৰিছিলে? নহয়, বৰঞ্চ, তেওঁলোকে খোদাৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰাৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়া নাছিল। ভেড়া-ছাগলীৰ দৰে খোদাৰ পথত নিজৰ জীৱন বিসৰ্জন দিছিল, তেতিয়াহে তেওঁলোকে এই মৰ্যাদা লাভ কৰিব পাৰিছিল।

তেখেত (আঃ)য়ে কৈছে যে আমি বহু লোকক দেখা পাইছো তেওঁলোকে ফুঁ মাৰিয়ে মৰ্যাদা লাভ কৰিব বিচাৰে, আৰু সিংহাসন পদবী লাভ কৰিব বিচাৰে। তেখেত (আঃ)য়ে কৈছে যে আমাৰ ৰছুল (ছাঃ)তকৈ ডাঙৰ কোন আছে? তেখেত শ্ৰেষ্ঠ মানৱ, নবীসকলৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ ৰছুল আছিল। যেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে ফুঁৰ দ্বাৰা সেই কাম কৰা নাই, তেন্তে আন আন লোক কোন হয়, যিসকলে এনেকুৱা কৰিব পাৰিব? চাওক, তেখেত (ছাঃ)য়ে হীৰা গুহাত কেনেদৰে তপস্যা কৰিছিল, খোদা তা'লাই জানে কিমান দিনলৈকে বিনয়ৰ সৈতে খোদাৰ ওচৰত কান্দিছিল, শুদ্ধিকৰণ কৰিছিল, কেনেদৰে নিজৰ জীৱনত ভয়ঙ্কৰ ঠাইত গৈ কঠোৰৰ পৰা কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিছিল, তেতিয়াহে খোদা তা'লাৰ কল্যাণ অৱতীৰ্ণ হৈছিল।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে যে আল্লাহ তা'লাৰ প্ৰেমত তেখেত (ছাঃ)য়ে নামাজ এনেদৰে আদায় কৰিছিল যে মুতাৰিফে নিজৰ পিতৃক বৰ্ণনা কৰি কৈছে, মই নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ ওচৰলৈ গৈছিলো, তেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে নামাজ পঢ়ি আছিল। তেখেত (ছাঃ)ৰ বুকুৰ পৰা পাত্ৰ উতলাৰ দৰে শব্দ আহি আছিল। তেখেত (ছাঃ)য়ে ইমান জোৰেৰে খোদাৰ প্ৰেমত কান্দি আছিল, এনেকুৱা লাগিছিল যে পাত্ৰত পানী উতলি আছে।

হজৰত আয়শা (ৰাঃ)ৰ বৰ্ণনা অনুসৰি তেখেত (ছাঃ)য়ে ইমান বেছি উপাসনা কৰিছিল যে উপাসনাৰ সময়ত দীৰ্ঘ সময় থিয় হৈ থকাৰ ফলত তেখেত (ছাঃ)ৰ ভৰি ফুলি উঠিছিল।

হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ)য়ে আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ভালপোৱা আৰু উপাসনাৰ কথা উল্লেখ কৰি এঠাইত কৈছে, হজৰত আয়শা (ৰাঃ)য়ে কৈছে, যেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে অসুস্থ হৈছিল, তেতিয়া অতি দুৰ্বল হোৱাৰ বাবে নামাজ পঢ়াবলৈ শক্তি নাছিল, যাৰ ফলত তেখেত (ছাঃ)য়ে হজৰত আবু বক্কৰ (ৰাঃ)ক নামাজ পঢ়োৱাবলৈ আদেশ দিছিল। হজৰত আয়শা (ৰাঃ)য়ে কৈছে, এই আদেশ দিয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ)য়ে যেতিয়া ৰোগৰ পৰা কিছু পৰিমাণে আৰোগ্য লাভ কৰে, তেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে মানুহৰ সহায় লৈ নামাজ আদায় কৰাৰ বাবে ওলাইছিল। হজৰত আয়শা (ৰাঃ)য়ে কৈছে যে মোৰ চকুৰ সন্মুখত এতিয়াও সেই দৃশ্য আছে যে কঠোৰ বেদনাৰ বাবে তেখেত (ছাঃ)ৰ ভৰি মাটিৰ সৈতে স্পৰ্শ কৰি আছিল। এই হাদীছৰ পৰা জানিব পৰা যায় যে তেখেত (ছাঃ) যিকোনো ভয়ঙ্কৰ ৰোগত আক্ৰান্ত নহওক কিয়, তেখেত (ছাঃ)য়ে খোদা তা'লাৰ স্মৰণ পাহৰি যোৱা নাছিল। সাধাৰণতে লোকসকলক দেখা পোৱা যায় যে অলপ আঘাত পালেই উপাসনা কৰাটো পাহৰি

যায়। বাহ্যিক হিচাপে যদিও এই কথা সাধাৰণ, বহুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ সেই অৱস্থালৈ চাওক, যেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে অসুস্থ আছিল। আল্লাহৰ স্মৰণৰ আবেগ চাওক, যেতিয়া নামাজ পঢ়াৰ বাবে দুজন মানুহৰ বাহত হাত ৰাখি (মছজিদত) উপস্থিত হৈছিল। গতিকে জানিব পৰা যায় যে এইটো কোনো সাধাৰণ ঘটনা নাছিল, বৰঞ্চ তেখেত (ছাঃ)ৰ হৃদয়ত থকা ঐশ্বৰিক প্ৰেমৰ প্ৰতি থকা আবেগৰ প্ৰতিফলন আছিল।

প্ৰতিজন আধ্যাত্মিক দৃষ্টি থকা মানুহে বুজিব পাৰিব যে আল্লাহৰ স্মৰণ তেখেত (ছাঃ)ৰ খাদ্য আছিল। ইয়াৰ বাহিৰে তেখেত (ছাঃ)ৰ জীৱনত কোনো আনন্দ পোৱা নাছিল। এইফালে ইংগিত কৰি তেখেত (ছাঃ)য়ে কৈছে, যি বস্তুক মই ভাল পাও, তাৰ মাজত এটা কুৰবাতু আয়নি ফিচ্ছালাতি হয়। অৰ্থাৎ নামাজৰ জৰিয়তে মোৰ চকু শীতল হৈ পৰে।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে যে লোকসকলে সুখে আৰু বৰ্তমানৰ ল'ৰা-ছোৱালী আৰু যুৱকসকলে প্ৰশ্ন কৰে যে পুণ্য কি? কেনেকৈ জানিব পাৰিম যে আল্লাহ তা'লা সন্তুষ্ট হৈছে? আল্লাহ তা'লাৰ সন্তুষ্ট অৰ্জন কৰাৰ বাবে পুণ্য কাম কৰি থকা আৰু সেয়া কেৱল খোদাৰ স্বাৰ্থত কৰিবা। মানুহে নিজৰ পৰ্যবেক্ষণ নিজেই কৰিব পাৰে। কোনো বাহিৰৰ মানুহক ন্যায়াধীশ বনোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। মানুহে নিজেই বুজিব পাৰিব যে তেওঁ যি পুণ্য কাম কৰি আছে, যদি সেয়া খোদাৰ স্বাৰ্থত কৰি আছে, তেন্তে আল্লাহ তা'লা নিশ্চয় সেই কাম পছন্দ কৰিব।

তেখেত (ছাঃ)ৰ উপাসনা ধাৰাবাহিক ৰূপত চলি আছিল; আৰু অধিক আবেগ সৃষ্টি হৈছিল। তেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে নিজৰ প্ৰভুৰ উপাসনাত আৰু বেছি মগ্ন হৈছিল, এই উপাসনাৰ গোপনীয়তাৰ ধাৰাবাহিকতা ইমানে বিস্তৃত হৈছিল যে উপাসনা কৰি থাকোতে তেখেত (ছাঃ)ৰ ভৰি ফুলি গৈছিল। চাহাবসকলে কৈছিল, হে আল্লাহৰ বহুল (ছাঃ)! আপোনাৰ ইমান উপাসনাৰ কৰাৰ প্ৰয়োজন কিয়? আপোনাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰি দিয়া হৈছে। ইয়াৰ উত্তৰত তেখেত (ছাঃ)য়ে কৈছিল যে মই খোদাৰ ধন্যবাদ জ্ঞাপন নকৰিম নে? হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে যে আল্লাহ, আল্লাহ! কেনেকুৱা প্ৰেম, ভালপোৱা আৰু স্মৰণ আছিল! খোদা তা'লাৰ স্মৰণত থিয় হৈছিল আৰু নিজৰ শৰীৰৰ প্ৰতি সচেতন নাছিল। কিন্তু সেই দুখ-কষ্ট যিয়ে লোকসকলক অস্থিৰ কৰি তুলিছিল, দেখা সকলে ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈছিল, কিন্তু তেখেত (ছাঃ)ৰ ওপৰত কোনো প্ৰভাৱ হোৱা নাছিল। কিমান আন্তৰিক আৰু কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰা উত্তৰ হয়, আৰু কিদৰে তেখেতৰ হৃদয়ৰ আবেগ সুস্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ পাইছে।

ইয়াৰ পিছত হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ)য়ে কৈছে যে তেখেত (ছাঃ)য়ে নিজৰ কামত কিদৰে মগ্ন থাকিছিল, কেৱল আল্লাহৰ উপাসনা কৰাটোৱে যথেষ্ট বুলি ভৱা নাছিল, গোটেই দিন তেখেত (ছাঃ)য়ে খোদা তা'লাৰ প্ৰচাৰ তথা সেইজনাৰ আনুগত্য আৰু অনুসৰণৰ কামত ব্যস্ত থকাৰ প্ৰচেষ্টাত মগ্ন থাকিছিল।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে যে আমি তেখেত (ছাঃ)ৰ আদৰ্শৰ ওপৰত পৰিচালিত হৈ নামাজ আৰু উপাসনাৰ মানদণ্ড উৰ্ধ কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা উচিত, তেতিয়াহে আমি প্ৰকৃত মুছলমান বুলি গণ্য হ'ব পাৰিম।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে, হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)য়ে হজৰত মীৰ নাছিব নৱাব চাহাব (ৰাঃ)ক এটা চিঠি লিখি কৈছিল যে তেখেতৰ নিজৰ কৰ্মৰ যি পদ্ধতি আছিল সেয়া হৈছে এই

যে বহুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ সৈতে প্ৰকৃত ভালপোৱাৰ প্ৰৱণতা সৃষ্টি কৰক। বহুলে কৰিম (ছাঃ)য়ে নিজৰ কামৰ জৰিয়তে যি প্ৰেম প্ৰকাশ কৰিছে সেয়া হৈছে দুটা ঃ এটা নামাজ, আনটো জেহাদ। নামাজৰ বিষয়ে তেখেত (ছাঃ)য়ে কৈছে, কুৰবাতু আয়নি ফিছালাতি, অৰ্থাৎ চকুৰ শীতলতা হৈছে নামাজ। তেখেত (আঃ)য়ে কৈছে, বৰ্তমান যুগত জেহাদে আধ্যাত্মিক ৰূপ ধাৰণ কৰিছে, এই ধৰণৰ জেহাদ এইটোৱেই যে সৰ্বোচ্চ পৰ্যায়ৰ কলিমাৰে ইছলামৰ উন্নতিৰ বাবে চেষ্টা কৰা, যেতিয়ালৈকে খোদা তা'লাই আন কোনো পদ্ধতি প্ৰকাশ নকৰে, তেতিয়ালৈকে এইটোৱেই হৈছে জেহাদ। হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰি কয় যে যদি আমি এই জেহাদত অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব বিচাৰো, তেন্তে আল্লাহ তা'লাৰ প্ৰেম আৰু ভালপোৱাৰ প্ৰতি মনোযোগ দিব লাগিব। আল্লাহৰ উপাসনা কৰাৰ প্ৰতি জোৰ দিব লাগিব, যেতিয়া আমি তেখেত (ছাঃ)ৰ আদৰ্শৰ ওপৰত পৰিচালিত হৈ এইবোৰ কাম কৰিম, তেতিয়াহে আমাৰ কামত কল্যাণ বৰ্ষিত হ'ব। আল্লাহ তা'লা আমাক ইয়াৰ সৌভাগ্য দান কৰক।

শেষত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কয় যে বাংলাদেশত আজিৰ পৰা বাৰ্ষিক সমাৰেশ অনুষ্ঠিত হৈ আছে, তাত বহু বিৰোধীতা হয়, তেওঁলোকৰ বাবে দোৱা কৰিব, আল্লাহ তা'লা তেওঁলোকৰ সকলোকে নিৰাপদে ৰাখক আৰু সভা ভালদৰে সম্পন্ন হওক।

الْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدٌ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَتُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
 وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى
 وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يَسْتَجِبْ
 لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ -

ASSAMESE KHULASA KHUTBA JUMA HUZUR ANWAR ^{aba} 16 JANUARY 2026

BOOK POST (PRINTED MATTER)

TO,

.....

NASHOR-O ISHAAT QADIAN, DIST GURDASPUR, 143516 PUNJAB